مروری بر متون سواد اطلاعاتی در ایران

شيوا ياري^١

چکیده

همگام با گسترش فناوریهای اطلاعات و ارتباطات و نفوذ آن در جنبه های مختلف زنـدگی، تحصيل و حرفه، دستيابي به سواد اطلاعاتي، لازمه و پيشنياز بقا در جامعهٔ دانشمدار امروز است. درباره این نوع از سواد، منابع فراوانی انتشار یافته که هدف همهٔ آنها، شناساندن مفهوم و محتوای مورد بحث در سواد اطلاعاتی و هموارسازی دستیابی به هدفهای آن بوده است. هدف این نوشتار، بررسی آثار فارسی موجود در این حوزه از جمله کتاب، پایاننامه، طرحهای پژوهشی، همایشها و مقالههایی است که در حوزه سواد اطلاعاتی در ایران چاپ و منتـشر شـده و در پیـشبرد این حوزه مؤثر واقع شدهاند. بررسیها مبیّن آن است، با گذشت ۱۵ سال از طرح بحث سواد اطلاعاتی در ایران، روندی رو به رشد در انتشار منابع به چشم میخورد. آثار موجود در این حوزه، اعم از کتاب و مقاله، بیشتر تألیفی هستند، اما آثار ترجمهای نیز ارزشمندند. این حوزه مـورد توجـه کتابداران، متخصصان تعلیم و تربیت و تا حدودی رایانه قرار گرفته است، لیکن همانند سـایر نقـاط دنیا، کتابداران طلایه داران این حوزه هستند. در حیطهٔ یژوهشهای سواد اطلاعاتی، به طور عمده، بررسي وضعيت سواد اطلاعاتي افراد مورد توجه بوده است. نبود منابعي در حوزهٔ سواد اطلاعاتي و کتابخانههای عمومی، کاملاً آشکار و عمده توجه آثار این حوزه معطوف به کتابخانههای دانشگاهی است. رویکرد عملگرایی به سواد اطلاعاتی نسبت به مبناگرایی و جنبههای زیربنایی ماننـد تفکـر انتقادی و تحلیلی و اهمیت وافر مهارتهای فناوری اطلاعات، نکتهای است که در اکثر منابع انتشار یافته در این حوزه مشهود است. برداشت اشتباه از مفهوم سواد اطلاعاتی و تلقی سواد رایانهای یا سواد کتابخانهای و یا رفتار اطلاع یابی به عنوان سواد اطلاعاتی، نکته قابل تأملی است که هنوز با انتشار روزافزون منابع علمي در اين حوزه، به چشم ميخورد.

كليدواژهها: سواد اطلاعاتي، كتاب، پاياننامه، طرحهاي پژوهشي، همايشها، مقالهها.

مقدمه

در هزارهٔ سوم، با پیشرفت سریع علوم و فنون، میزان اطلاعاتی که از طریق محملهای اطلاعاتی مختلف منتشر می شود، با وجود افزایش روزافزون، انسان را با چالشهای جدی در بهره مندی از اطلاعات روبه رو ساخته است. این حجم اطلاعات، جامعه امروز را در آستانه ورود به فرهنگ غیر مادی قرار داده است؛ فرهنگی که در آن اطلاعات و شناخت، محور اصلی سنجشها خواهد بود. در این شرایط، تنها سواد خواندن، نوشتن و حساب کردن برای بهره مندی از اطلاعات کفایت نمی کند، بلکه به منظور استفاده مؤثر از اطلاعات، حضور بانشاط در جهان ارتباطات و تعامل پویا با رسانه های مبتنی بر فناوری اطلاعات، نیاز مند مجهز شدن به مهار تهای نوینی هستیم که با عنوان «سواد اطلاعاتی» شناخته می شوند.

«زور کوفسکی» این نوع از سواد را نخستین بار در سال ۱۹۷۴ میلادی مطرح کرد. وی، عبارت «با سواد اطلاعاتی» را برای توصیف افرادی ابداع کرد که «فنون و مهار تهای لازم برای به کار گیری طیف گستردهٔ ابزارهای اطلاعاتی و نیز مآخذ ردیف اول را به منظور دستیابی به راه حلهای اطلاعاتی برای مسائل خود، آمو ختهاند». وی دریافت که افراد باسواد اطلاعاتی به مراتب توانایی بهتری در بهره مندی از اطلاعات دارند (نقل در نظری، ۱۳۸۴).

جنبش سواد اطلاعاتی از «آموزش کتابخانهای»، «آموزش کتابشناختی» و «آموزش کاربر/خواننده» آغاز شده است. تا مدتها تصور می شد سواد اطلاعاتی، همان مهارت استفاده از منابع کتابخانهای و بحثهای مرتبط با آموزش کتابخانهای است؛ در صورتی که سواد کتابخانهای به مفهوم مهارت استفاده از کتابخانه و توانایی بازیابی اطلاعات از میان حجم عظیمی از اطلاعات موجود در کتابخانهها، به منظور

انجام تحقیق و پژوهش نظام مند است. سواد اطلاعاتی، شامل مهارتهایی است که موجب استفاده مؤثر از اطلاعات می شود. سواد اطلاعاتی، توانایی بهره مندی از اطلاعات در همه اشکال است. اطلاعات، ممکن است از هر منبعی اعم از رسانه های چاپی و یا الکترونیکی به دست آید و یا حتی منبع کسب اطلاعات، می تواند یک فرد باشد.

نفوذ فناوریهای نوین اطلاعات بویژه رایانه از دهه ۱۹۸۰ موجب شد از آن به عنوان ابزار مهم سواد اطلاعاتی یاد کنند. این امر موجب مطرح شدن سواد رایانهای و در مواردی در نظر گرفتن مهارتهای مرتبط با آن به عنوان سواد اطلاعاتی شد. در حالی که سواد رایانهای، سطحی از خبرگی و آشنایی با رایانه است که بیشتر به توانایی استفاده از برنامهها و نرمافزارهای کاربردی برای انجام وظایف، اطلاق می شود.

در مجموع، سواد اطلاعاتی به معنای توانایی تشخیص نیاز اطلاعاتی، جایابی، ارزیابی و استفاده مؤثر و اخلاقی از اطلاعات است که داشتن مهارتهای تفکر انتقادی و تحلیلی به عنوان زیربنای سواد اطلاعاتی، نقش اساسی در دستیابی به آن دارد. افراد باسواد اطلاعاتی کسانی هستند که آموختهاند چگونه بیاموزند.

در ایران از اواسط دهه ۱۳۷۰ ـ تقریباً ۲۱ سال پس از طرح مبحث سواد اطلاعاتی در دنیا ـ شاهد طرح این بحث و انتشار آثار گوناگونی در این زمینه هستیم. گفتنی است، انتشار آثاری در زمینهٔ آموزش کتابخانهای، به اوایل دهه ۱۳۶۰ برمی گردد؛ اما در این نوشتار به دلیل رعایت اختصار، از شرح منابعی که به بحث از این نوع آموزش و آموزش کتابشناختی پرداختهاند، خودداری شده است. در این مقاله سعی بر آن است با رویکردی تحلیلی، آثار فارسی موجود در این حوزه، از جمله: کتاب، پایاننامه، طرحهای پژوهشی، همایشها و مقالههایی که از ابتدای طرح

مبحث سواد اطلاعاتی در ایران چاپ و انتشار یافته و در پیشبرد این حوزه مؤثر بودهاند، بررسی شود.

١. مقالهها

با توجه به این که نخستین آثار در حوزه سواد اطلاعاتی در ایران در قالب مقاله نگارش یافته است، ابتدا به بررسی و تحلیل آثار در این قالب می پردازیم. قابل ذکر است، عمده مقالههای کاربردی این حوزه که برگرفته از پایاننامهها و طرحهای پژوهشی است، در بخش «پژوهشها» تحلیل خواهند شد، لذا از ذکر آنها در این قسمت خودداری می شود. سایر مقالهها، شامل مواردی است که در مجلههای معتبر چاپی و مجموعه مقالههای همایشهای داخلی و خارجی ترجمه شده در ایران، به چاپی و مجموعه مقالههای همایشهای داخلی و خارجی ترجمه شده در ایران، به چاپ رسیدهاند.

نخستین مقاله و منبع انتشار یافته در حوزه سواد اطلاعاتی، اثر «فورد» ترجمه قزل ایاغ، (۱۳۷۴) مقاله ای ارزشمند مشتمل بر مباحثی در زمینهٔ رابطه سواد اطلاعاتی با کتابداران، کتابخانه ها و فناوریهای اطلاعات، آموزش سواد اطلاعاتی و اهمیت آن، و فعالیتهای جهانی در مورد سواد اطلاعاتی است که به عنوان اولین منبع در حوزه سواد اطلاعاتی، سودمند و پربار بوده است، به شکلی که مباحث مطرح شده در آن در سالهای بعد، در منابع مختلف به طور کامل بسط یافت.

«خسروی» در سال ۱۳۷۵ نخستین منبع تألیفی در حوزهٔ سواد اطلاعاتی را با عنوان «سواد آموزی اطلاعاتی در مدارس» منتشر کرد. در این مقاله به جایگاه آموزشی سواد اطلاعاتی در مدارس و اهمیت نقش کتابخانههای آموزشگاهی در پیدایش سواد اطلاعاتی اشاره شده است، ضمن این که عمده بحث در رابطه با

مطالعه، به عنوان اولین گام در فراگیری سواد اطلاعاتی و وضعیت کتابخانههای آموزشگاهی در ایران است. نکته قابل تأمل در این منبع، مترادف دانستن سواد اطلاعاتی با اطلاع یابی است، در حالی که در ایران همانند ایالات متحده آمریکا و استرالیا و بر خلاف انگلستان، واژه سواد اطلاعاتی بر مهارتهای اطلاعیابی در توصیف آنچه هم اکنون به عنوان سواد اطلاعاتی می شناسیم، ترجیح دارد و این دو واژه مترادف نیستند.

سایر مقالههای این دهه، آثاری از «سیتونن» (۱۳۷۶)، «تقوی» (۱۳۷۷)؛ «گالر ا و دیگران» (۱۳۷۸)؛ و «واسولو» (۱۳۷۸) است. در این میان، تنها مقاله تألیفی، اثر «تقوی» (۱۳۷۷) است که به بحث سواد اطلاعاتی، سواد رایانهای، عوامل مؤثر بر رشد سواد اطلاعاتی، و فعالیتهای جهانی در خصوص گسترش سواد اطلاعاتی پرداخته است؛ مباحثی که شاهد بسط آنها در آثار دهه ۸۰ هستیم.

در مجموع، با وجود آن که از نظر کمّی آثار اندکی در این دهه منتشر شد، از نظر کیفی مقالههای ارزشمندی تألیف و ترجمه گردید که بر آثار انتشار یافته در دههٔ بعد تأثیر گذار بودهاند.

در دههٔ ۸۰ شاهد انتشار بیشترین مقالهها هستیم که در چند دستهٔ عمده جای می گیرند:

نخست، مقاله هایی که با رویکرد کاربردی به مقولهٔ سواد اطلاعاتی پرداخته اند. از جمله مقاله های که در این گروه جای می گیرند، می توان به آثار «هپورث» (۱۳۸۰)، «حافظی و بختیاری» (۱۳۸۸) و «جوکار و اسماعیل پور» (۱۳۸۸) اشاره کرد که در همه آنها بررسی سواد اطلاعاتی محور توجه بوده است. توصیف و

^{1.} Guler.

^{2.} Vasulu.

^{3.} Hepworth.

یا بررسی برنامههای آموزش و توسعه سواد اطلاعاتی نیز، در آثاری مانند «ابرگ» (۱۳۸۵) و «چان» (۱۳۸۶) بحث شده است. البته، در این آثار تکیه بر آموزش کتابخانه ای و یا مهارتهای اطلاع یابی است، هر چند عنوان سواد اطلاعاتی در همهٔ آنها وجود دارد.

سایر آثار کاربردی این دوره، مقالههایی از «هنری، هی، و ابرگ» (۱۳۸۳) و «کلاید» (۱۳۸۵) است. در این میان، اثر اخیر که به بررسی میزان نیاز به متخصصان کتابداری با دانش و مهارتهای مرتبط با آموزش استفاده کنندگان و سواد اطلاعاتی با استفاده از روش تحلیل محتوای آگهیهای استخدامی مندرج در فهرست سرو بین المللی پرداخته، اثر متفاوت و ارزشمندی است.

دستهای از مقالهها، گزارشی از اقدامها و برنامههای اجرا شده در رابطه با سواد اطلاعاتی در کشورهای مختلف را بیان می کنند. از آن جمله، می توان به آثار «ریدر» (۱۳۸۳) و «نوروزی چاکلی» (۱۳۸۳) اشاره کرد. در اثر نخست، فعالیتها، برنامهها و تحقیقات مرتبط با سواد اطلاعاتی در قارههای مختلف جهان که ناشی از مشاهدات فردی و بررسی متون است، تشریح شده است. نوروزی چاکلی (۱۳۸۳) نیز، ضمن اشاره به برخی از نقشهای سواد اطلاعاتی در افزایش دمو کراسی و برقراری توسعه، برنامههای سواد اطلاعاتی در قارههای مختلف جهان را به تصویر می کشد.

«مدیریت دانش» از جمله مباحث میان رشته ای است که در سالهای اخیر به رشته کتابداری و اطلاع رسانی راه یافته است. رابطه این موضوع و سواد اطلاعاتی در

^{1.} Oberg.

^{2.} Chan.

^{3.} Henri, Hay & Oberg.

^{4.} Clyde.

^{5.} Rader.

آثار «حسنزاده» (۱۳۸۳) و «شقاقی» (۱۳۸۷) مورد بحث قرار گرفته است. «تابنده» (۱۳۸۳) نیز رابطهٔ سواد اطلاعاتی و مدیریت کیفیت فراگیر را بررسی کرده و عوامل مؤثر در بهبود کیفی سواد اطلاعاتی را برشمرده است.

بی شک، اهمیت سواد اطلاعاتی برای آن دسته از افرادی که زیر پوشش آموزشهای از راه دور قرار می گیرند، از افرادی که به شیوههای دیگر آموزش می بینند، کمتر نیست. این موضوع محور توجه آثار «ساکاناند» (۱۳۸۳) و «شریف مقدم» (۱۳۸۳) قرار گرفته است. «سمیعی» (۱۳۸۳) نیز با رویکردی دیگر، امکان سنجی آموزش مجازی سواد اطلاعاتی را در اینترنت تحلیل کرده است. به اعتقاد وی، به کار گیری مدل شش مهارت بزرگ که مشهور ترین و متداول ترین رویکرد در زمینهٔ آموزش مهارتهای اطلاعاتی در مدارس، دانشگاهها و مؤسسههای آموزش عالی آمریکاست، می تواند در آموزش مجازی درس سواد اطلاعاتی در ایران نیز، مورد استفاده قرار گیرد. ارتباط میان سواد اطلاعاتی و آموزش از راه دور و نقشی که برنامههای آموزشی پیوسته می توانند در ارتقای سواد اطلاعاتی کاربران بازی کنند و مهم ترین عوامل و عناصر ممکن در سایت کتابخانهها که بالقوه می توانند در این زمینه مؤثر واقع شوند، در مقالهٔ «منصوریان و نعیم آبادی» (۱۳۸۳) تشریح شده است.

مقاله های «قاسمی» (۱۳۸۳)، «پریسرخ و عباسی» (۱۳۸۳)، «دیانی» (۱۳۸۳)، «دیانی» (۱۳۸۳)، «دیانی» (۱۳۸۳)، «کو کبی» (۱۳۸۸)، «عینی» (۱۳۸۸) و «نادری و زاهدی» (۱۳۸۸)، آثار ارزشمندی هستند که هر یک با رویکرد خاص خود آموزش سواد اطلاعاتی را مورد توجه قرار داده اند. «دیانی» (۱۳۸۳) در مقالهٔ خود نظریهٔ کتابدار را به عنوان آموزش دهنده سواد اطلاعاتی و برقرار کنندهٔ ارتباط بین مراجعان و اطلاعات بررسی کرده است. وی

^{1.} Sacchanand.

اعتقاد دارد برقراری تعادل بین این دو نظریه به منظور کمک به مراجعان و باقی ماندن حرفهٔ کتابداری و اطلاع رسانی به عنوان یک حرفه سودمند، چالشی است که کتابداران این دوران با آن مواجهند. «کوکبی» (۱۳۸۳) نیز با بررسی محتوا و سرفصلهای درس «آشنایی با کتابخانه و اصول کتابداری» سرفصل جدیدی به نام «آموزش کاربران کتابخانه» یا «سواد اطلاعاتی» را پیشنهاد می کند. «قاسمی» (۱۳۸۳)، و «پریرخ و عباسی» (۱۳۸۸) آموزش سواد اطلاعاتی در سطح آموزش عالی و «پریرخ و عباسی» (۱۳۸۸) این موضوع را در سطح آموزش و پرورش، تحلیل کردهاند.

توجه خاص به عوامل بازدارنده بر کسب سواد اطلاعاتی، در اثر «کیانی» (۱۳۸۳) بیان شده است. در این مقاله، با دیدگاهی ویژه، این موضوع در بین دانشگاهیان، متخصصان و محققان بررسی و علاوه بر عوامل فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی، به موانع متأثر از کارآیی نظام آموزش و پرورش در کشور، موانع فنی و تخصصی مرتبط با کتابخانهها و نظام اطلاع رسانی و موانع اداری و مدیریتی نیز توجه شده است.

استاندارد، زبان و الگوی مشترک برای دریافت مفاهیم و روشهایی را به وجود می آورد که توجه به آنها موجب تسهیل و افزایش کیفیت امور می شود. از سوی دیگر، استاندارد می تواند مبنای مقایسه یک یا چند فعالیت با معیارهای مطلوب و آرمانی باشد. در زمینهٔ سواد اطلاعاتی و مهارتهای مرتبط با آن، استانداردهایی برای موقعیتهای گوناگون، از سوی سازمانهای مختلف مطرح شده است که مهم ترین و متداول ترین آنها، «استاندارد قابلیتهای سواد اطلاعاتی برای آموزش عالی» تدوین «انجمن کتابخانههای دانشکدهای و یژوهشی آمریکا ای است. ترجمهٔ عالی» تدوین «انجمن کتابخانههای دانشکدهای و یژوهشی آمریکا ای است. ترجمهٔ

^{1.} Association of College and Research Libraries (ACRL).

این استاندارد، محور توجه تعدادی از مقالههای حوزه سواد اطلاعاتی بوده است؛ از جمله «زمانی» (۱۳۸۲)، «قاسمی» (۱۳۸۵) و «معرفت و عضدی» (۱۳۸۶). لیکن کامل ترین ترجمه، توسط «قاسمی» (۱۳۸۵) انجام گرفته است. این ترجمه به تصویب هیئت مدیره انجمن مذکور رسیده و عاری از اشکالهایی است که در سایر ترجمهها، وجود دارد. قاسمی که از متخصصان برجسته و با تجربه حوزه سواد اطلاعاتی در ایران است، اقدام به ترجمه این استاندارد در رشتههای ادبیات انگلیسی، مردمشناسی و جامعهشناسی هم نموده و آنها را به تصویب انجمن رسانده است. همچنین، بحث از استانداردهای سواد اطلاعاتی و مدلهای سواد اطلاعاتی در اثر «نظری» (۱۳۸۴) نیز مورد نظر بوده است.

برخی از مقاله ها هم که در هیچ یک از دسته بندیهای فوق نمی گنجند، آثار این نویسندگان را شامل است: «فتاحی» (۱۳۸۳)، «بردستانی» (۱۳۸۳)، «سالاری و حسن آبادی» (۱۳۸۵)، «موسیوی چلک» (۱۳۸۳)، «کمپبل» (۱۳۸۵)، «دویل» (۱۳۸۵)، و «حیدری همت آبادی، موسی پور و حری» (۱۳۸۶). این مقاله ها در مجموع به بحثهای نظری حوزهٔ سواد اطلاعاتی پرداخته و هر یک در نوع خود اثر ارزشمندی هستند. در این میان، مقاله «حیدری همت آبادی، موسی پور و حری» (۱۳۸۶) از بهترین آثاری است که به سواد اطلاعاتی در سطح آموزش و پرورش، مفهوم سواد متناسب با زندگی امروز بررسی شده و به برخی از وظایف آموزش و پرورش در جکم پایه جهت تطبیق با نیازهای جهان امروز، از جمله سواد آموزی اطلاعاتی در حکم پایه یادگیری مادام العمر و الزام استفاده از روش یادگیری فعال برای دستیابی به هدفهای جامعه اطلاعاتی، اشاره شده است. همچنین لزوم گنجاندن سواد اطلاعاتی در برنامه های درسی مورد بحث قرار گرفته است. البته، در مقاله «فتاحی» (۱۳۸۳) پیش برنامه های درسی مورد بحث قرار گرفته است. البته، در مقاله «فتاحی» (۱۳۸۳) پیش

^{1.} Campbell.

^{2.} Doyle.

از این اثر، «دویل» (۱۳۸۵) نیز، به بعضی از مواردی که در این مقاله بیان شده، اشاره داشته است. تحلیل تأثیر عناصر و مؤلفههای مطرح در سواد اطلاعاتی در هر یک از مراحل فرایند تحقیق، به خوبی توصیف شده است. «سالاری و حسن آبادی» (۱۳۸۳) نیز با تحلیل پیش نیازهای سواد اطلاعاتی از جمله مهارت روش شناسی، تفکر تحلیلی، انتقادی و خلّاق و تأثیر آنها بر سواد اطلاعاتی، به نکاتی پرداختهاند که تاکنون مورد توجه قرار گرفته است.

۲. یژوهشها

پژوهشهای انجام شده در حوزهٔ سواد اطلاعاتی را می توان به دو دسته کلی تقسیم کرد: پایاننامهها و طرحهای پژوهشی. در ادامه، نخست پایاننامهها و سپس طرحهای پژوهشی بررسی می شود.

1-1. ياياننامهها

با توجه به اهمیت پایان نامه ها و نتایج کاربردی آنها در بهبود وضعیت حوزهٔ مورد بررسی، در این زمینه نیز تقریباً همزمان با مطرح شدن بحث سواد اطلاعاتی در حوزه کتابداری و اطلاع رسانی، شاهد انتشار آثار متعددی هستیم. «طباطبایی» (۱۳۷۸) نخستین پایان نامه را در این زمینه نوشت. وی در اثر خود با استفاده از روش تحلیل محتوا، در پی دستیابی به عناصر و مؤلفه های تشکیل دهندهٔ مفهوم سواد اطلاعاتی در مقاله های انگلیسی زبان نمایه شده در بانکهای اطلاعاتی لیزا و ایزا بود. «نظری» (۲۰۰۹) نیز در پایان نامه دکترای خود در دانشگاه شفیلد انگلستان، مفهوم و ماهیت سواد اطلاعاتی در محیطهای یادگیری الکترونیکی با بهره گیری از مدل آیزنهارت با عنوان «فرایند ساخت نظریه با استفاده از پژوهش مطالعه موردی» را بررسی نمود که در نوع خود اثر ارزشمند و بی نظیری است. وی در پژوهش خود نتیجه گرفت که سواد اطلاعاتی، متأثر و برگرفته از بافتی است که در آن تبیین و

^{1.} Eisenhardt.

اجرا می شود؛ بنابراین ماهیت و مفهوم سواد اطلاعاتی در بافتهای مختلف (مانند رشته های مختلف تحصیلی، محیطهای مختلف یادگیری، کار و زندگی) متفاوت است. از این رو، اجرای علمی و عملی سواد اطلاعاتی، نیازمند مطالعهٔ این مهم در بافتی است که سواد اطلاعاتی بناست در آن بافت تبیین، طراحی و اجرا شود. «نظری» یکی از صاحب نظران حوزه سواد اطلاعاتی و از نویسندگان فعال این حوزه است.

سایر پایاننامههای انجام شده، به طور عمده در چند دسته قابل بررسی است:

تعدادی به بررسی وضعیت یا میزان سواد اطلاعاتی در میان اقشار مختلف
پرداختهاند. نخستین پایاننامه در این دسته را «بختیاری» (۱۳۸۱) تدوین نمود. انجام
این اثر سرآغاز انجام آثار دیگری در این حوزه بود که به بررسی وضعیت سواد
اطلاعاتی پرداختهاند. عمده آثار در این دسته جای می گیرند، که عبارتند از: بررسی
وضعیت سواد اطلاعاتی دانشجویان توسط «بختیارزاده» (۱۳۸۱) و «طبیبنیا»
(۱۳۸۵)؛ بررسی وضعیت سواد اطلاعاتی کتابداران توسط «وزیری» (۱۳۸۵)، و
«مقدسزاده» (۱۳۸۷)؛ بررسی وضعیت سواد اطلاعاتی اعضای هیئت علمی توسط
«مقدسزاده» (۱۳۸۵) و «مفیدی» (۱۳۸۸)؛ بررسی وضعیت سواد اطلاعاتی کارکنان
سرپرستاران توسط «جولاهیساروی» (۱۳۸۸) و بررسی وضعیت یا میزان سواد
زندانها توسط «عزیزی» (۱۳۸۸). در مجموع، بررسی وضعیت یا میزان سواد

برخی از آثار در پی تدوین ابزار سنجش و استانداردهایی برای سنجش و آموزش سواد اطلاعاتی بودهاند. پایاننامه «قاسمی» (۱۳۸۵) و «سیامک» (۱۳۸۶) در اثر خود با استفاده از روش پیمایشی و این دسته قرار می گیرد. «قاسمی» (۱۳۸۵) در اثر خود با استفاده از روش پیمایشی و تحلیل محتوا، تناسب متن ترجمه شده «استاندارد قابلیتهای سواد اطلاعاتی برای آموزش عالی» (۱۳۸۵) را به عنوان ابزار سنجش و آموزش مهارتهای سواد

اطلاعاتی، بررسی نمود. وی همچنین به تحلیل چهار سند توسعه ملی که چشمانداز آینده علمی ایران را مشخص میسازند، در انطباق با الزامهای نیروی انسانی دارای مهار تهای سواد اطلاعاتی مندرج در استانداردهای مذکور پرداخت و نتیجه گرفت که به تدوین استانداردی ملی برای آموزش سواد اطلاعاتی نیازی نیست و ویژگیهای خاص در آموزش سواد اطلاعاتی را باید در مدلهای آموزش سواد اطلاعاتی لحاظ نمود. «سیامک» (۱۳۸۶) نیز به منظور تدوین ابزاری استاندارد برای سنجش سواد اطلاعاتی دانشجویان کارشناسی، سواد اطلاعاتی دانشجویان را بررسی نمود. این دو اثر، از آثار ارزشمند و اصولی انجام شده در حوزه سواد اطلاعاتی هستند و به دلیل بررسی وضعیت سواد اطلاعاتی کاربران، می توان آنها را در دسته اول هم جای داد.

بعضی از پایاننامهها به شناسایی میزان توجه به سواد اطلاعاتی در درسنامهها و میزان به کارگیری استانداردهای سواد اطلاعاتی در اسناد آموزش و پرورش پرداختهاند. مانند اثر «حیدری همتآبادی» (۱۳۸۵) که میزان توجه به سواد اطلاعاتی در درسنامههای علوم تجربی دوره ابتدایی را بررسی نموده است. همچنین، پایاننامه «عینی» (۱۳۸۷) که موضوع پژوهش وی، بررسی طرح توسعه آموزش سواد اطلاعاتی در سند ملی چشمانداز بیست ساله آموزش و پرورش و ارائه الگویی جهت تحقق هدفهای سواد اطلاعاتی بوده است.

دستهای دیگر از پایاننامه ها شامل آثاری می شوند که برنامه های آموزش سواد اطلاعاتی و اثر آنها را بر روی کاربران بررسی کرده اند؛ مانند اثر «زمانی» (۱۳۸۸). در زمینه ارائه مهارتهای سواد اطلاعاتی، «معرفت» (۱۳۸۵) در اثر خود سطح توجه به ارائه مهارتهای سواد اطلاعاتی دانشجویان سال آخر کارشناسی کتابداری و اطلاع رسانی در دانشگاه های دولتی واجد و فاقد تحصیلات تکمیلی کتابداری و اطلاع رسانی را مقایسه کرد و به این نتیجه دست یافت که بین سطح

توجه به مهارتهای سواد اطلاعاتی دانشجویان دو گروه، تفاوت معناداری وجود ندارد.

مواردی هم پایان نامه هایی را شامل می شود که عوامل اثر گذار بر وضعیت سواد اطلاعاتی کاربران را بررسی کرده اند. در این دسته، دو پایان نامه جای می گیرد: نخست «پیش بین» (۱۳۸۶) که نقش و جایگاه کتابخانه های آموزشگاهی را در ارتقای سواد اطلاعاتی دانش آموزان بررسی کرده است. «یاری» (۱۳۸۸) نیز در پژوهش خود با رویکردی نوین و متفاوت با آثاری که در حوزه سواد اطلاعاتی به رشته تحریر در آمده اند، با روش پیمایشی و با توجه به مهارتها و قابلیتهای مندرج در «استاندارد قابلیتهای سواد اطلاعاتی برای آموزش عالی» (۱۳۸۵)، میزان تأثیر چهار عامل مهم تأثیر گذار، شامل ویژگیهای زمینه ای، کتابخانه های دانشگاه، اعضای هیئت علمی و امکانات فناوری اطلاعات و ارتباطات دانشگاه بر وضعیت سواد اطلاعاتی دانشجویان تحصیلات تکمیلی را بر رسی کرده است.

۲-۲. طرحهای پژوهشی

در زمینهٔ سواد اطلاعاتی، تاکنون چندین طرح پژوهشی در ایران اجرا شده است. روند مشاهده شده در سیر محتوای پایاننامهها، در طرحهای پژوهشی این حوزه هم مشهود است. نخستین طرح توسط «پریرخ و مقدسزاده» (۱۳۷۸) به مرحله اجرا در آمد. در این طرح، وضعیت سواد اطلاعاتی دانشجویان تحصیلات تکمیلی بررسی شده است.

«منتظر، نصیری صالح و فتحیان» (۱۳۸۱) در طرح خود وضعیت موجود سواد اطلاعاتی مربیان و مسئولان مراکز آموزش فنی و حرفهای کشور را بررسی کردند. آنان با تبیین مفهوم سواد اطلاعاتی به عنوان جانمایهٔ نظام آموزشی مبتنی بر فناوری اطلاعات و بررسی تطبیقی مهم ترین مدلهای توسعه سواد اطلاعاتی در جهان و مبتنی

بر مطالعهای پیمایشی در همه استانهای کشور، مدلی جدید برای توسعه سواد اطلاعاتی در ایران ارائه نمودند. ضرورت بومیسازی مدل آموزش و توسعهٔ سواد اطلاعاتی، هم در این اثر و هم در پایاننامه «قاسمی» (۱۳۸۵) مورد تأکید قرار گرفته است و لزوم این امر با توجه به نیازها، زیرساختها، و فرهنگ خاص هر کشور کاملاً محرز است. با وجود این، تأکید بیش از حد اثر اخیر به مهارتهای فناوری اطلاعات و ارتباطات و تا حدودی آشنایی با زبان انگلیسی، به عنوان تنها عوامل توسعه سواد اطلاعاتی، نیازمند تأمل است. توانمندی در این قبیل مهارتها، در دستیابی و ارتقای سواد اطلاعاتی یک ضرورت اساسی است، اما فراتر از آن، مسائل مهم تری از قبیل چگونگی تشخیص نیاز اطلاعاتی، مکانیابی و ارزیابیهای انتقادی مطرح است.

در سال ۱۳۸۳ شاهد انجام دو طرح هستیم: «پریسرخ» (۱۳۸۳) برنامههای آموزش سواد اطلاعاتی و اثر آن بسر روی کاربران را بررسی نمود. «نظری و علیدوستی» (۱۳۸۳) نیز، در طرح خود به طراحی، آزمون، اجرا و ارزیابی سواد اطلاعاتی برای دورههای تحصیلات تکمیلی پرداختند. یکی دیگر از نتایج این طرح، طراحی و انتشار در گاه سواد اطلاعاتی به عنوان منبع پشتیبان درس سواد اطلاعاتی و ارائه مستندات درس سواد اطلاعاتی برای دورههای تحصیلات تکمیلی بود. این اثر را می توان جزء آثار ارزشمند حوزهٔ سواد اطلاعاتی و نخستین تلاش در راستای طراحی مدلهای بومی شدهٔ سواد اطلاعاتی برای دانشگاهها و مؤسسههای آموزش عالی کشور، در نظر گرفت.

سایر طرحها همانند عمده پایاننامههای این حوزه، وضعیت سواد اطلاعاتی کاربران را بررسی کردهاند؛ مانند اثر «رحیمی، الماسی و آلمختار» (۱۳۸۴) و «لطفنژاد، افشار، حبیبی و قادری پاکدل» (۱۳۸۶).

«افشار و دانش» (۱۳۸۷) نیز تأثیر برنامههای آموزشی غیررسمی کتابخانههای کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان شهر اصفهان بر ارتقای سواد اطلاعاتی دانش آموزان را از دیدگاه کتابداران و آموزگاران، بررسی کردند.

٣. كتابها

نخستین کتاب انتشار یافته در حوزهٔ سواد اطلاعاتی در ایران آموزش استفاده کنندگان و توسعه سواد اطلاعاتی در کتابخانه ها و مراکز اطلاع رسانی نوشته رحمتالله فتاحی (۱۳۸۳) بود. این کتاب که نتیجه بر گزاری اولین همایش در حوزه سواد اطلاعاتی در ایران است، در نوع خود اثر تأثیر گذاری است. در این اثر مواد اطلاعاتی در ایران است. تعدادی از مقاله ها به بحثهای نظری و کلی حوزهٔ سواد اطلاعاتی و تعدادی نیز به بحثهای عینی تر و کاربردی این حوزه پرداخته اند. گرچه تعدادی از مقاله ها نیز، کمترین ار تباط را با بحث سواد اطلاعاتی دارند. به دلیل ار تباط موضوعی این مقاله ها با دیگر مقاله های منتشر شده در این حوزه و به منظور انسجام بیشتر این نوشتار، در بخش مقاله ها مواردی از مقاله های این مجموعه که یا به طور اختصاصی به بحث سواد اطلاعاتی پرداخته و یا با نگرش و رویکردی نوین به این حوزه توجه داشته اند، تحلیل گردید. بنابراین، مقاله های مرتبط با آموزش کتابخانه ی و رفتارهای اطلاع یابی، بررسی نشده اند.

با وجود آن که نخستین کتاب در حوزهٔ سواد اطلاعاتی، اثر پیشین بود؛ نخستین اثر به زبان فارسی که در قالب کتاب به مبحث سواد اطلاعاتی پرداخته، توسط «نظری» (۱۳۸۴) به رشتهٔ تحریر در آمده است. در این کتاب، مباحثی در خصوص مفهوم سواد اطلاعاتی، باسواد اطلاعاتی، ضرورت و اهمیت فراگیری توانمندیهای سواد اطلاعاتی، مدلها و استانداردهای سواد اطلاعاتی، تجربههای

کشورهای جهان در خصوص بسط و آموزش سواد اطلاعاتی و در انتها طرح درس پیشنهادی سواد اطلاعاتی برای دورههای تحصیلات تکمیلی کشور، ارائه شده است. در مجموع، مباحث مطرح شده و انسجام مطالب، نشانگر توانمندی تخصص و تسلط نویسنده بر حوزه سواد اطلاعاتی است.

آموزش سواد اطلاعاتی: مفاهیم، روشها و برنامهها اثر ارزشمند دیگری است که «پریرخ» (۱۳۸۶) آن را تدوین نموده است. محتوای این کتاب در چهار فصل شامل مباحثی در رابطه با ارزش اطلاعات و اهمیت سواد اطلاعاتی، تاریخچهٔ سواد اطلاعاتی، استانداردها و مهارتهای پیش نیاز سواد اطلاعاتی، کاربرد نظریههای اطلاعاتی، استانداردها و مهارتهای پوش نیاز سواد اطلاعاتی کاربرد نظریههای یادگیری در آموزش سواد اطلاعاتی، و مسائل مربوط به آموزش سواد اطلاعاتی مانند برنامهریزی، سنجش نیازها، زمان، مکان، تجهیزات و نیروی انسانی مورد نیاز است. در این اثر، برای نخستین بار به سیر تحول برنامههای آموزشی کتابخانهها در ایران و عملکردهایی که در آشنا کردن کتابخانهها و کتابداران با مفاهیم سواد اطلاعاتی تأثیر گذار بوده است، اشاره شده است. در مجموع، با توجه به تجربه نویسنده در آموزش سواد اطلاعاتی و ارائه این اثر به شکل جزوه پیش از انتشار آن به شکل کتاب و بازخورد مناسب آن، این اثر را می توان در زمرهٔ منابع درسی به شمار آورد. نویسنده این اثر از پیشکسوتان بحث سواد اطلاعاتی در ایران است.

در سال ۱۳۸۷ نیز دو اثر منتشر شد: نخست، اثر «برکهارت، مک دونالد و رادرماخر» که «قاسمی و مختاری» آن را ترجمه کردند. این کتاب بستر مناسبی برای تدوین برنامههای درسی و تمرینهای کاربردی بر مبنای استانداردهای سواد اطلاعاتی فراهم آورده است. این اثر را با توجه به ساختار و محتوای آن، می توان به عنوان مکملی ارزشمند و کاربردی در برنامههای رسمی و غیر رسمی آموزش سواد

^{1.} Burkhardt, McDonald & Rathemacher.

اطلاعاتی به کار گرفت. اثر دوم نیز نوشتهٔ «داورپناه، سیامک و قاسمی» و مشتمل بر مباحثی پیرامون نقش و اهمیت سواد اطلاعاتی در آموزش عالی، سنجش سواد اطلاعاتی و مباحث مرتبط با آن، و ساخت و اعتباریابی پرسشنامه عینی سواد اطلاعاتی دانشجویان است. از پرسشنامههای مندرج در این اثر می توان به عنوان ابزار استاندارد سواد اطلاعاتی دانشجویان، بهره گرفت.

دستاورد حوزهٔ سواد اطلاعاتی در قالب کتاب در سال ۱۳۸۹ نیز دو اثر با عنوانهای آموزش مهارتهای سواد اطلاعاتی تألیف «خالقی و سیامک» و سنجش سواد اطلاعاتی با استفاده از ابزارها و تکالیف استاندارد نوشته «نیلی» است. محور مورد بحث در هر دوی این آثار، آموزش سواد اطلاعاتی بر اساس استاندارد قابلیتهای سواد اطلاعاتی برای آموزش عالی است و در هر دوی آنها به هر استاندارد یک فصل اختصاص داده شده است. این دو منبع می توانند به عنوان یک خود آموزش بویژه برای افرادی که نمی توانند در کلاسها و کارگاههای مرتبط با آموزش مهار تهای سواد اطلاعاتی شرکت کنند، مفید واقع شود. افزون بر این، استفاده از آنها توسط مدرسان در برنامههای آموزشی سواد اطلاعاتی، می تواند راهگشا و کمک کننده باشد.

در مجموع، روند رو به رشدی در انتشار کتابها، هم از نظر کمّی و هم از نظر کیفی، قابل مشاهده است.

٤. گردهماییها

گردهماییها، اعم از همایشها، سمینارها، کنفرانسها و مانند آنها معمولاً به منظور تصمیم گیری، برنامهریزی، و مبادلهٔ یافتههای پژوهشی و یا عرضه آرا و اندیشههای نوین علمی در حوزهها و رشتههای تخصصی برگزار می گردد. همچنین، برخی از مطالب علمی برای نخستین بار در این گونه مجامع ارائه می شود.

نخستین همایش در حوزهٔ سواد اطلاعاتی با عنوان «آموزش استفاده کنندگان و توسعه سواد اطلاعاتی در کتابخانهها و مراکز اطلاع رسانی» در سال ۱۳۸۳ در دانشگاه فردوسی مشهد برگزار شد و در آن مفاهیم، تجربهها و نظریههای سواد اطلاعاتی مورد بحث قرار گرفت. مجموعه مقالههای این همایش در کتابی - که پیشتر به عنوان اولین کتاب در حوزه سواد اطلاعاتی اشاره شد - انتشار یافت. بی شک، برگزاری این همایش، تأثیر بسزایی در پیشبرد هدفهای سواد اطلاعاتی و شناساندن این حوزه در جامعهٔ علمی، ایفا نموده است.

دومین همایش، در اردیبه شت ۱۳۸۸ توسط انجمین علمی کتابداری و اطلاع رسانی دانشگاه پیام نور استان قم در پنجمین همایش سالانهٔ انجمین علمی دانشجویی کتابداری و اطلاع رسانی خود با عنوان «سواد اطلاعاتی و ضرور تهای ارتقای آن در بین اقشار جامعه» برگزار گردید. به نظر می رسد این رویداد که عنوان همایش به خود گرفت، بیشتر کارگاهی آموزشی بوده است.

سومین همایش با عنوان «سواد اطلاعاتی: کاربردها و چشماندازها» که اولین همایش علمی – دانشجویی دانشگاه سمنان است، در فروردین ۱۳۸۹ برگزار شد. در این همایش منطقهای، ۷ مقاله به صورت سخنرانی و ۵ مقاله به صورت پوستر مورد پذیرش قرار گرفت. به زودی مجموعه مقالهها در قالب کتاب منتشر خواهد شد.

لازم به یاد آوری است، در برخی از همایشهای برگزار شده در سالهای اخیر، در بین مقالههای ارائه شده، مواردی هم به بحث سواد اطلاعاتی اختصاص داشته است. همایشهایی مانند «اطلاعات، اطلاعشناسی و جامعه» (دانشگاه بیر جند، اردیبه شت ۱۳۸۶)؛ «چالشهای علم اطلاعات» (خرداد ۱۳۸۶)؛ «کتابخانههای آموزشگاهی: پویاسازی نظام آموزشی و مشارکت در فرایند یاددهی _یادگیری» (مشهد، اردیبهشت ۱۳۸۸)؛ «وبسایتهای کتابخانههای دانشگاهی» (آذر ۱۳۸۸). با

توجه به چارچوب این نوشتار، تنها مقالههایی که چاپ و منتشر شدهاند، در بخش مقالهها بررسی شدهاند.

افزون بر این، «مریم نظری» نیز مقاله هایی را با محوریت سواد اطلاعاتی در چندین کنفرانس خارجی ارائه نمود که عبارتند از: «کنفرانس بین رشتهای علوم رایانه و سیستمهای اطلاعات، آمستردام هلند، ۲۰۰۸»، «ششمین کنفرانس اروپایی آموزش GIS، گلاسترشایر انگلیس، سپتامبر ۲۰۰۸»، «کنفرانس روز تحصیلات تکمیلی بین رشتهای، شفیلد انگلستان، آوریل ۲۰۰۶»، «کنفرانس سواد اطلاعاتی جورجیا، اکتبر ۲۰۰۶»، «کنفرانس بین المللی سوادهای دیجیتالی و یادگیری در جامعه اطلاعاتی، دانشگاه لافبرو انگلستان ژوئن ۲۰۰۶»، «کنفرانس کانکشنز، دانشگاه سیراکوس نیویورک، می ۲۰۰۶» و نظایر آن ا

نتیجه گیری

در ایران، نخستین نوشتههای فارسی در حوزهٔ سواد اطلاعاتی، در اواسط دههٔ ۷۰ منتشر شد. با وجود آن که آثار اندکی در این دهه منتشر شد، از نظر کیفی مقالههای مفیدی تألیف و ترجمه گردید که بر آثار منتشر شده در دههٔ بعد تأثیر گذار بود. لیکن، عمده آثار حوزه سواد اطلاعاتی در ایران در دهه ۸۰ منتشر شده است. همچنین، به نظر می رسد همچون خود بحث سواد اطلاعاتی، آغاز گر بسیاری از مباحث مرتبط و پژوهشها، منابع ترجمه شده است. در مجموع، آثار منتشر شده در حوزهٔ سواد اطلاعاتی بسیار بیشتر از آن است که در این نوشتار ذکر شد، اما فرصت پرداختن به همه آنها خارج از حوصله این مقاله بود، بیشتر به این دلیل که عمدهٔ آنها بویژه آنهایی که در مجلههای فاقد امتیاز به چاپ رسیدهاند به تکرار مباحثی

پرداختهاند که در منابع این نوشتار معرفی گردید و دستهای هم به آموزش کتابخانهای و رفتار اطلاعیابی با عنوان سواد اطلاعاتی پرداختهاند که بررسی آنها در این مقاله نمی گنجد. به طور کلی، از این بررسی می توان نکات زیر را استنباط نمود:

۱. در مجموع، روند انتشار انواع منابع در این حوزه از نظر کمّی و تا حدودی از نظر کیفی، رو به رشد و تکامل بوده و بویژه در سالهای اخیر، در آثاری که به چاپ رسیدهاند، این روند مشهود است. اگرچه تکرار، هم در مباحث نظری و هم در پژوهشها، به وضوح قابل مشاهده است. نکتهٔ حایز اهمیت، وجود آثار ارزشمند و اثر گذاری توسط نویسندگان پرکار و با تجربهٔ این حوزه نظیر «پریرخ»، «نظری» و «قاسمی» است. این مسئله تأییدی بر این امر است که تمرکز کتابداران بر حوزه موضوعی خاص، موجب نتایج بسیار ارزنده تری در آن حوزه خواهد شد؛ مسئله یکه کمتر در رشتهٔ کتابداری و اطلاع رسانی ایران به چشم می خورد.

۲. سیر مطالعاتی پژوهشهای انجام شده در حوزهٔ سواد اطلاعاتی نشان می دهد زمینه های تحقیق عمدتاً مشابه بوده و در اکثر آنها وضعیت و یا میزان سواد اطلاعاتی بررسی شده است. به بیان دیگر، پایان نامه ها و طرحهای نگاشته شده در این حوزه، در اکثر موارد الگوبرداری از آثار قبلی بوده و تنها جامعهٔ آماری پژوهش، تغییر یافته است. از طرفی، به نظر می رسد، نتایج کاربردی این پژوهشها در عمل، چندان مورد استفاده قرار نگرفته است و شاید تنها با دیدی ساده انگارانه، سواد اطلاعاتی، ابزاری ساده برای پژوهش در حوزهٔ کتابداری و اطلاع رسانی بوده است.

۳. هرچند تعداد زیادی از نتایج پژوهشهای سواد اطلاعاتی به صورت مقاله منتشر شده است، برخی از آنها در مجلههای فاقد درجه علمی – ترویجی و یا علمی پژوهشی، به چاپ رسیده است. این مورد می تواند ناشی از استقبال نکردن هیئت تحریریه و سردبیران مجلههای دارای امتیاز، از مقالههای مربوط به بررسی وضعیت

سواد اطلاعاتی در سالهای اخیر باشد. این امر ناشی از انجام کارهایی با محتوای مشابه است که به صرف عوض شدن جامعهٔ آماری، پژوهشی مستقل در شکل پایاننامه یا طرح پژوهشی انجام می گیرد؛ بدون آن که حاوی ایده و راهکاری نو در حوزهٔ سواد اطلاعاتی باشند.

۴. نکته قابل تأمل در عمده پژوهشهای انجام یافته در حوزهٔ سواد اطلاعاتی، توجه بیش از حد لزوم به مهارتهای فناوری اطلاعات در مجموعه مهارتهای سواد اطلاعاتی است؛ در حالی که به نظر می رسد اکثر پژوهشگران و نویسندگان این حوزه، توجه چندانی به تفکر انتقادی و تحلیلی به عنوان زیربنای سواد اطلاعاتی و لازمهٔ باسواد اطلاعاتی شدن، نداشتهاند؛ نکتهای که بیش از انجام مهارتهای عملی در باسواد اطلاعاتی شدن، حایز اهمیت است. در واقع، رویکرد عملگرایی به سواد اطلاعاتی و تأکید بر مهارتهای عملی، مقدم بر نگرشی بوده است که جنبههای اطلاعاتی و تأکید بر مهارتهای و نیز روششناسی را ارجح می داند. همچنین، برداشت اشتباه از مفهوم سواد اطلاعاتی و تلقی سواد رایانهای یا سواد کتابخانهای و یا رفتار اطلاع یابی به عنوان سواد اطلاعاتی، نکته قابل تأملی است که هنوز با انتشار روزافزون منابع علمی در آثار این حوزه، به چشم می خورد.

۵. نگاهی به همایشهای برگزار شده در سالهای اخیر در حوزه کتابداری و اطلاع رسانی، حاکی از توجه کتابداران و متخصصان این حوزه به اهمیت، ضرورت و تا حدودی در ک مفهوم و هدفهای سواد اطلاعاتی است. برگزاری این همایشها بی شک موجب شناساندن این حوزه و اهمیت آن به قشرهای گسترده تری از جامعه خواهد شد.

۶. مروری بر متون نگاشته شده، گواه آن است که محور توجه آثار سواد اطلاعاتی در ایران، معطوف به کتابخانههای دانشگاهی و سطح آموزش عالی و در

مواردی سطح آموزش و پرورش است؛ اما با کمترین توجه به بحث سواد اطلاعاتی در کتابخانههای عمومی صورت گرفته، نبود منابعی در این زمینه کاملاً آشکار است.

۷. محتوای متون منتشر شده گویای آن است که «استاندارد قابلیتهای سواد اطلاعاتی برای آموزش عالی» از انجمن کتابخانههای دانشکدهای و پژوهشی (۱۳۸۵)، استاندارد مورد پذیرش در حوزهٔ سواد اطلاعاتی برای انجام آموزش و پژوهش در ایران است و مدل شش مهارت بزرگ، مقبول ترین مدل در مباحث نظری و متداول ترین مدل مورد استفاده در پژوهشهاست.

۸ بیان ارتباط سواد اطلاعاتی با موضوعاتی مانند مدیریت دانش، مدیریت کیفیت فراگیر، آموزش از راه دور و نظایر آن، به طور ضمنی به کاربرد گسترده این حوزه در بسیاری از بخشهای جامعه و اهمیت آن اشاره دارد. این موضوع می تواند محور توجه پژوهشگران در تحلیل ارتباط سواد اطلاعاتی با سایر بخشها و حوزه ها باشد.

در مجموع، در طی ۱۵ سال اخیر، به بحث سواد اطلاعاتی توجه بسیار زیادی شده است. حجم بالای منابع انتشار یافته در این حوزه، گواه این ادعاست. به نظر می رسد اتفاق نظر جمعی در مورد اهمیت سواد اطلاعاتی به عنوان لازمهٔ بقا در جامعه دانش محور امروز وجود دارد. حتی توجه مسئولان و برنامه ریزان کشور در سالهای اخیر به این امر نیز، تا حدودی مشهود است. به طور مثال، در اسنادی نظیر «نظام جامع فناوری اطلاعات کشور: سند راهبردی» (۱۳۸۶) به مسئله شهروند باسواد اطلاعاتی اشاره شده است. اما گفتار، با عملکرد و نتیجهٔ نهایی تا حدودی متفاوت بوده است. به طور مثال، حتی در بین جامعهٔ کتابداری ایران نیز، تنها در سالهای اخیر در دورهٔ کارشناسی رشته کتابداری و اطلاع رسانی در برخی از دانشگاهها مانند فردوسی مشهد، تهران، شهید چمران اهواز و بیرجند، دو واحد به سواد اطلاعاتی

اختصاص یافته است و به صورت پراکنده بعضی از دانشگاه ها و سازمانها آموزش مهارتهای عملی سواد اطلاعاتی (مانند شیوهٔ استفاده از کتابخانه و پایگاه های اطلاعاتی) ارائه کرده اند.

بنابراین، نیازمند برنامه ریزی منسجم در تمام سطوح آموزشی (بویژه در سطح آموزش و پرورش)، انواع کتابخانه، سازمان و به طور کلی در سطح کشور و برای اقشار مختلف جامعه هستیم. به بیانی دیگر، تغییر نظام آموزشی مدارس و دانشگاهها و تحول در عملیات کتابخانهای، از جمله مهم ترین برنامهها در تدارک و پرورش جامعه باسواد اطلاعاتی است.

امید است نهضت نیرومند سواد اطلاعاتی در دنیا و بخصوص در ایران، به پیشرفت و ظهور یک فرهنگ اطلاعاتی منجر شود.

منابع

- ابرگ، دیانا (۱۳۸۵). ارتقاء سواد اطلاعاتی: با تکیه بر پرسش و پاسخ. ترجمه صدیقه محمداسماعیل. در گزیده مقالات ایفلا ۲۰۰۴ (صص ۴۱-۶۱). تهران: سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران.

- افشار، مینا و فرشید دانش (۱۳۸۷). بررسی تأثیر برنامه های آموزشی غیر رسمی کتابخانه های کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان شهر اصفهان بر ارتقاء سواد اطلاعاتی دانش آموزان از دیدگاه کتابداران و آموزگاران. [طرح تحقیقاتی].

- انجمن کتابخانه های دانشکده ای و پژوهشی (۱۳۸۵). استاندارد قابلیت های سواد اطلاعاتی برای آموزش عالی. ترجمه علی حسین قاسمی. علوم و فناوری اطلاعات، ۲۱ (۴)، ۹۷-۱۱۹.
- انجمن کتابخانه های دانشکده ای و پژوهشی (۱۳۸۶). استاندار دهای سواد اطلاعاتی برای دانشجویان آموزش عالی. ترجمه رحمان معرفت و مرضیه عضدی. فصلنامه کتاب، ۱۸ (۱)، ۲۲۹–۲۴۲.
- بختیارزاده، اصغر (۱۳۸۱). بررسی سواد اطلاعاتی دانشجویان سال آخر دوره کارشناسی دانشگاه الزهرا. پایاننامه کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع رسانی. دانشگاه علوم پزشکی ایران، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی.
- بردستانی، مرضیه (۱۳۸۳). رویکرد فراشناختی به سواد اطلاعاتی. در آموزش استفاده کنند گان و توسعه سواد اطلاعاتی در کتابخانهها و مراکز اسناد آستان اطلاع رسانی (صص ۵۵-۷۳). مشهد: سازمان کتابخانهها، موزهها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی.
- بر کهارت، جو آنا ام، مری سی مک دونالد و آندره جی رادرماخر (۱۳۸۷). آموزش سواد اطلاعاتی به دانشجویان: ۳۵ تمرین عملی بر مبنای استاندار دهای سواد اطلاعاتی. ترجمه علی حسین قاسمی و حیدر مختاری. تهران: چاپار.
- پریرخ، مهری (۱۳۸۳). سنجش اثربخشی کارگاههای سواد اطلاعاتی [طرح تحقیقاتی]. مشهد: دانشگاه فردوسی مشهد.
- _____ (۱۳۸۶). آموزش سواد اطلاعاتی: مفاهیم، روشها و برنامهها. تهران: کتابدار.
- پریرخ، مهری و زهره عباسی (۱۳۸۳). آموزش سواد اطلاعاتی، روشها و راهبردها. در آموزش استفاده کننه گان و توسعه سواد اطلاعاتی در کتابخانه ها و

مراكز اطلاع رساني (صص ۱۹۷-۲۱۴). مشهد: سازمان كتابخانه ها، موزه ها و مركز اسناد آستان قدس رضوي.

- پریسرخ، مهسری و حسن مقدسزاده (۱۳۷۸). سنجش سواد اطلاعاتی در دانشجویان تحصیلات تکمیلی [طرح تحقیقاتی]. مشهد: دانشگاه فردوسی مشهد.

- پیش بین، مژگان (۱۳۸۶). بررسی نقش و جایگاه کتابخانه های آموزشگاهی در ارتقاء سواد اطلاعاتی دانش آموزان مقطع پیش دانشگاهی منطقه ۴ آموزش و پرورش شهر تهران. پایان نامه کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع رسانی. دانشکده علوم انسانی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال.

- تابنده، فاطمه (۱۳۸۳). ارزیابی عوامل مؤثر در بهبود کیفی سواد اطلاعاتی کاربرد سیستم مدیریت کیفیت فراگیر. در آموزش استفاده کنندگان و توسعه سواد اطلاعاتی در کتابخانه ها و مراکز اطلاع رسانی (صص ۱۷۹–۱۹۶). مشهد: سازمان کتابخانه ها، موزه ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی.

- تقوی، مهدی (۱۳۷۷). سواد اطلاعاتی و سواد کامپیوتری: مفاهیم و تعاریف (قسمت اول). پژوهشنامه اطلاعرسانی، ۱ (۱۲)، ۶-۷.

- ______ (۱۳۷۷). ســواد اطلاعــاتى و ســواد كــامپيوترى: مفــاهيم و تعاريف (قسمت دوم). پژوهشنامه اطلاعرسانى، ۲ (۱)، ۶-۷.

- جو کار، عبدالرسول و راضیه اسماعیل پور (۱۳۸۸). آموزش مجازی و سواد اطلاعاتی: بررسی موردی آموزشهای مجازی در دانشگاه شیراز. فصلنامه کتاب، ۲۰ (۱)، ۱۳–۲۶.

- جولاهی ساروری، لاله (۱۳۸۵). بررسی میزان سواد اطلاعاتی سرپرستاران بیمارستانهای خصوصی شهر تهران. پایاننامه کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع رسانی. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال.

- چان، نوی سای (۱۳۸۶). کسب سواد اطلاعاتی، برنامه اجباری دانشجویان دوره کارشناسی: تجربه دانشگاه مالایا. ترجمه علی خسرو جردی. فصلنامه کتاب، ۱۸ (۴)، ۳۲۵- ۳۲۸.
- حافظی، ابراهیم و زهرا بختیاری (۱۳۸۳). نقش سواد اطلاعاتی مراجعان در بهره گیری از منابع کتابخانه ای کتابخانه مرکزی آستان قدسرضوی. در آموزش استفاده کنندگان و توسعه سواد اطلاعاتی در کتابخانه ها و مراکز اطلاع رسانی (صص ۳۵۵-۳۷۳). مشهد: سازمان کتابخانه ها، موزه ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی.
- حسن زاده، محمد (۱۳۸۳). کاربرد مؤلفه های سواد اطلاعاتی در مدیریت دانش سازمان ها. در آموزش استفاده کنندگان و توسعه سواد اطلاعاتی در کتابخانه ها و مرکز و مراکز اطلاع رسانی (صص ۱۱۵–۱۳۴). مشهد: سازمان کتابخانه ها، موزه ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی.
- حیدری همت آبادی، زهرا، نعمت ا... موسی پور و عباس حری (۱۳۸۶). نظام برنامه ریزی درسی متناسب با توسعه سواد اطلاعاتی. مطالعات برنامه درسی، ۴ درسی ۲۹-۴۸.
- حیدریهمت آبادی، زهرا (۱۳۸۵). شناسایی میزان توجه به سواد اطلاعاتی در درسنامههای علوم تجربی دوره ابتدایی. پایاننامه کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی. دانشگاه شهید باهنر کرمان، دانشکده ادبیات و علوم انسانی.
- خالقی، نـرگس و مرضیه سیامک (۱۳۸۹). آموزش مهارتهای سواد اطلاعاتی. تهران: کتابدار، دانشگاه قم.
- خسروی، فریبرز (۱۳۷۵). سواد آموزی اطلاعاتی در مدارس. فیصلنامه کتاب، ۷ (۱)، ۲۶-۱۹.

- داور پناه، محمدرضا، مرضیه سیامک و علی حسین قاسمی (۱۳۸۷). سنجش سواد اطلاعاتی دانشجو یان. تهران: دبیزش.
- دویل، کریستینا اس. (۱۳۸۵). سواد اطلاعاتی در جامعه اطلاعاتی. ترجمه فریده خوش تراش یسندیده. فصلنامه کتاب، ۱۷ (۱)، ۲۷۷-۲۸۲.
- دیانی، محمدحسین (۱۳۸۳). تضاد بین واسطه رهایی کردن و کارگزار اطلاعات شدن. در آموزش استفاده کنندگان و توسعه سواد اطلاعاتی در کتابخانه ها و مرکز و مراکز اطلاع رسانی (صص ۲۱-۲۰). مشهد: سازمان کتابخانه ها، موزه ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی.
- رحیمی، علیرضا؛ صادق الماسی و محمدجواد آلمختار (۱۳۸۴). وضعیت سواد اطلاعاتی و عوامل مؤثر بر آن در میان کتابداران و اطلاع رسانان کتابخانه های دانشگاه علوم پزشکی اصفهان [طرح تحقیقاتی]. اصفهان: دانشگاه علوم پزشکی اصفهان.
- رضوان، آذیب (۱۳۸۷). بررسی میبزان سواد اطلاعاتی کتابداران کتابداران کتابخانه های عمومی استان خوزستان به منظور شناسایی نقاط قوت یا ضعف احتمالی آنها در این زمینه. پایاننامه کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع رسانی. دانشگاه ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه شهید چمران اهواز.
- ریاضی، عبدالمجید (۱۳۸۶). نظام جامع فناوری اطلاعات کشور (سند راهبردی). طرح تدوین طرح جامع فناوری اطلاعات کشور. وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات.
- ریدر، هانلور بی. (۱۳۸۳). سواد اطلاعاتی: یک اولویت نوظهور جهانی. ترجمه مریم نظری. علوم اطلاع رسانی، ۲۰ (۱و۲)، ۹۷-۱۱۴.

- زمانی، محمدعلی (۱۳۸۸). بررسی میزان اثربخشی برنامههای آموزش مهارتهای معارت میان در میان دانشجویان مهارتهای سواد اطلاعاتی: ارائه شده در دانشگاه سمنان در میان دانشجویان دورهای تحصیلات تکمیلی این دانشگاه. پایاننامه کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع رسانی. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات.
- زمانی، عشرت (۱۳۸۲). استانداردهای سواد اطلاعاتی. فیصلنامه اطلاعرسانی، دوره ۱۹، شماره ۱و۲. ص۳۴-۴۱.
- ساکاناند، چیوتیما (۱۳۸۳). تعلیم سواد اطلاعاتی به دانشجویان راه دور: نقش کلیدی کتابداران. ترجمه عبدالحسین فرج پهلو. در گزیده مقالات ایفلا نقش کلیدی کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران.
- سالاری، محمود و ابوالفضل حسن آبادی (۱۳۸۳). شناسایی و تحلیل پیش نیازهای دستیابی به مهارت سواد اطلاعاتی. در آموزش استفاده کنندگان و توسعه سواد اطلاعاتی در کتابخانه ها و مراکز اطلاع رسانی (صص ۹۷–۱۱۴). مشهد: سازمان کتابخانه ها، موزه ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی.
- سمیعی، میترا (۱۳۸۳). امکان سنجی ایجاد آموزش مجازی سواد اطلاعاتی در اینترنت. در آموزش استفاده کنندگان و توسعه سواد اطلاعاتی در کتابخانه ها و مرکز مراکز اطلاع رسانی (صص ۴۵۹-۴۷۷). مشهد: سازمان کتابخانه ها، موزه ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی.
- سیامک، مرضیه (۱۳۸۶). تدوین ابزار استاندارد برای سنجش مهارتهای سواد اطلاعاتی دانشجویان مقطع کارشناسی و آزمون آن بر روی دانشجویان. پایاننامه کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع رسانی. دانشگاه فردوسی مشهد، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی.

سیتونن، لینا (۱۳۷۶). سواد اطلاعاتی: شکاف میان مفهوم و کاربردها. ترجمه مهردخت وزیرپور کشمیری. در گزیده مقالات ایفلا ۹۶ (صص ۳۷۴-۳۶۳). تهران: کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران.

- شریف مقدم، هادی (۱۳۸۳). سواد اطلاعاتی و آموزشهای بازیا از راه دور. در آموزش استفاده کنندگان و توسعه سواد اطلاعاتی در کتابخانهها و مراکز اسناد اطلاع رسانی (صص ۳۲۷-۳۳۴). مشهد: سازمان کتابخانهها، موزهها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی.
- شقاقی، مهدی (۱۳۸۷). مدیریت دانش و سواد اطلاعاتی و رابطه متقابل آنها در محبط کسب و کار. فصلنامه کتاب، ۱۹ (۲)، ۱۰۷–۱۲۶.
- طباطبایی، ناهید (۱۳۷۸). بررسی مفهوم سواد اطلاعاتی (تحلیل محتوای مقالات نشریات). پایاننامه کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاعرسانی. دانشگاه تهران، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی.
- طبیب نیا، ویدا (۱۳۸۵). بررسی سواد اطلاعاتی دانشجویان تحصیلات تکمیلی دانشکده اقتصاد علامه طباطبایی. پایان نامه کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع رسانی. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال.
- عزیزی، محمدرضا (۱۳۸۸). بررسی سواد اطلاعاتی کارکنان زندانهای شهر همدان. پایاننامه کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع رسانی. دانشگاه آزاد اسلامی همدان.
- عینی، اکرم (۱۳۸۷). طرح توسعه آموزش سواد اطلاعاتی در سند ملی چشم/نداز بیست ساله آموزش و پرورش و ارائه الگویی جهت تحقق اهداف سواد اطلاعاتی. پایاننامه دکتری کتابداری و اطلاع رسانی. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات.

- فتاحی، رحمت الله (۱۳۸۳). سواد اطلاعاتی و بهسازی رفتار اطلاعیابی پژوهشگران: ضرورت ادغام سواد اطلاعاتی در فرایند پژوهش و تولید دانش. در آموزش استفاده کنندگان و توسیعه سواد اطلاعاتی در کتابخانه ها و مراکنز اسناد اطلاع رسانی (صص ۱۳۵–۱۵۲). مشهد: سازمان کتابخانه ها، موزه ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی.

- فورد، باربارا. جی. (۱۳۷۴). سواد اطلاعاتی به عنوان یک مانع. ترجمه ثریا قزلایاغ. در گزیده مقالات ایفلا ۱۹۹۴ (صص ۲۲۴-۲۳۴). تهران: کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران.

- قاسمی، علی حسین (۱۳۸۳). ضرورت و چگونگی آموزش سواد اطلاعاتی در توسعه و تقویت آموزش عالی. در آموزش استفاده کنندگان و توسعه سواد اطلاعاتی در کتابخانه ها و مراکز اطلاع رسانی (صص ۱۵۳–۱۷۷). مشهد: سازمان کتابخانه ها، موزه ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی.

- کلاید، لورل، ۱. (۱۳۸۵). کتابداران و غلبه بر موانع سواد اطلاعاتی: راههایی برای رشد حرفهای مستمر و یادگیری در محل کار. ترجمه حسین مختاری معمار. در گزیده مقالات ایفلا ۲۰۰۰ (صص ۳۴۵-۳۵۹). تهران: سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران.
- کمپبل، ساندی (۱۳۸۵). تعریف سواد اطلاعاتی در قرن بیست و یکم. ترجمه فهیمه باب الهوائجی. در گزیده مقالات ایفلا ۲۰۰۴ (صص ۱۶۷–۱۷۹). تهران: سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران.
- کو کبی، مرتضی (۱۳۸۳). طرحی پیشنهادی برای درس آشنایی با کتابخانه و اصول کتابداری. در آموزش استفاده کنند گان و توسعه سواد اطلاعاتی در کتابخانه ها و مراکز اطلاع رسانی (صص ۳۳۵-۳۵۳). مشهد: سازمان کتابخانه ها، موزه ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی.
- کیانی، حسن (۱۳۸۳). شناخت عوامل بازدارنده در کسب سواداطلاعاتی در جامعه با دیدگاهی ویژه در بین دانشگاهیان، متخصصان و محققان. در آموزش استفاده کنندگان و توسعه سواداطلاعاتی در کتابخانه ها و مراکز اطلاع رسانی (صص ۳۷۵–۳۸۳). مشهد: سازمان کتابخانه ها، موزه ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی.
- گالر .ام و دیگران (۱۳۷۸). سواد *اطلاعاتی*: الگویی برای استفاده در کتابخانه های آموزشگاهی. ترجمه مهدی داودی. در گزیده مقالات ایفلا ۹۷ (صص ۱۵۴–۱۴۸). تهران: کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران.
- لطف نژاد افشار، هادی؛ شفیع حبیبی و فیروز قادری پاکدل (۱۳۸۶). سواد رایانه ای و اطلاعاتی دانشجویان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه [طرح تحقیقاتی]. ارومیه: دانشگاه علوم پزشکی ارومیه.

- معرفت، رحمان (۱۳۸۵). مقایسه سطح توجه به ارائه مهارتهای سواد اطلاعاتی دانشجویان سال آخر کارشناسی کتابداری و اطلاع رسانی در دانشگاههای دولتی واجه و فاقه تحصیلات تکمیلی کتابداری و اطلاع رسانی از دیدگاه دانشجویان سال آخر مقطع کارشناسی کتابداری در این دانشگاهها. پایاننامه کارشناسیارشد کتابداری و اطلاع رسانی. دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز.

- مفیدی، فرحناز (۱۳۸۸). بررسی سواد اطلاعاتی اعضای هیأت علمی مؤسسه آموزش عالی علمی کاربردی صنعت آب و برق. پایاننامه کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع رسانی. دانشگاه آزاد اسلامی همدان.

- مقدسزاده، حسن (۱۳۸۵). بررسی میزان سواد اطلاعاتی اعضای هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد. پایاننامه کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع رسانی. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال.

- منتظر، غلام علی؛ فرزین نصیری صالح و محمد فتحیان (۱۳۸۱). تدوین نظامنامه ارتقای سواد اطلاعاتی مسؤولان مراکز فنی و حرفهای کشور [طرح تحقیقاتی]. تهران: سازمان آموزش فنی و حرفهای کشور.

- منصوریان، یزدان و محمد نعیم آبادی (۱۳۸۳). نقش وبسایت کتابخانه ها در ارتقای سواد اطلاعاتی. در آموزش استفاده کنندگان و توسعه سواد اطلاعاتی در کتابخانه ها و مراکز اطلاع رسانی (صص ۴۰۳–۴۱۵). مشهد: سازمان کتابخانه ها، موزه ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی.

- موسوی چلک، افشین (۱۳۸۳). لزوم آموزش ارزیابی کیفیت منابع اینترنتی به کتابداران و استفاده کنندگان به منزله بخشی از برنامه ارتقای سواد اطلاعاتی. در آموزش استفاده کنندگان و توسعه سواد اطلاعاتی در کتابخانه ها و مراکز

اطلاع رسانی (ص ۴۹۵-۵۰۸). مشهد: سازمان کتابخانه ها، موزه ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی.

- نادری، محمدرامین و مهدی زاهدی (۱۳۸۸). آموزش مهارتهای سواد اطلاعاتی: رویکردی برای پرورش مهارتهای سواد خواندن در مطالعه پرلز. در کتابخانههای آموزشگاهی، پویاسازی نظام آموزشی و مشارکت در فرآیند یاددهی- یادگیری: مجموعه مقالات همایش دانشگاه فردوسی مشها ۳ و ۴ اردیبهشت ۱۳۸۸. به کوشش مهری پریرخ و شعله ارسطوپور. تهران: نشر کتابدار.

- نظری، مریم (۱۳۸۴). چگونه می توان باسواد اطلاعاتی شد. کتابداری و اطلاع رسانی، ۸ (۲).

- ______ (۱۳۸۴). سواد اطلاعاتی. تهران: مرکز اطلاعات و مدارک علمی ایران.

- نظری، مریم و سیروس علیدوستی (۱۳۸۳). سواد اطلاعاتی برای دورههای تحصیلات تکمیلی [طرح تحقیقاتی]. تهران: پژوهشگاه اطلاعات و مدارک علمی ایران.

- نوروزی چاکلی، عبدالرضا (۱۳۸۳). سیاستهای سواد اطلاعاتی در جوامع اطلاعاتی. در آموزش استفاده کنندگان و توسعه سواد اطلاعاتی در کتابخانه ها و مرکز مراکز اطلاع رسانی (صص ۲۱-۴۲). مشهد: سازمان کتابخانه ها، موزه ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی.

- نیلی، ترزا (۱۳۸۹). سنجش سواد اطلاعاتی با استفاده از ابزارها و تکالیف استاندارد. ترجمه علی اکبر خاصه و رحیم علیجانی؛ ویراسته هادی شریف مقدم. تهران: چاپار.

- واسولو، و. سرینی (۱۳۷۸). سواد رایانهای و اطلاعاتی: چالشهای پیش روی اطلاع رسانان مدرن در آستانه قرن بیست و یکم. ترجمه حمیدرضا جمالی مهموئی. پیام کتابخانه، ۹ (۲)، ۶۲-۶۶.

- وزیری، اسماعیل (۱۳۸۵). بررسی سواد اطلاعاتی کتابداران کتابخانه های دانشگاه شیراز. دانشگاه شیراز.

- هپورث، مارک (۱۳۸۰). مطالعهای در باب سواد اطلاعاتی دانشجویان دوره کارشناسی: گنجاندن آموزش سواد و مهارتهای اطلاعاتی در برنامههای درسی دوره کارشناسی. ترجمه ناهید طباطبایی. در گزیده مقالات ایفلا ۹۹ (صص ۱۴۹-۱۶۷). تهران: کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران.

- هنری، جیمز؛ لین هی و دایان ابرگ (۱۳۸۳). نقش مدیر در مدرسهای با محیط سواد اطلاعاتی: یافته های یک طرح پژوهشی بین المللی. ترجمه علی مزینانی. در گزیده مقالات ایفلا ۲۰۰۲ (صص ۳۳۳-۳۵۱). تهران: سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران.

- یاری، شیوا (۱۳۸۸). بررسی عوامل اثرگذار بر وضعیت سواد اطلاعاتی دانشجویان تحصیلات تکمیلی دانشگاههای بیرجند و فردوسی مشهد. پایاننامه کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع رسانی. دانشگاه ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه بیرجند.

 Nazari, Maryam (2009). Information Literacy for Online Distance Learning GIS Programmes. PhD thesis. Department of Information Studies, University of Sheffield.